Lieta Nr.11331041113
Lietas arhīva Nr. K26-0320-18/9
ECLI:LV:REZT:2018:0523.11331041113.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknē 2018.gada 23.maijā

Rēzeknes tiesa,
tiesnesis P.Novičenoks,
piedaloties prokuroram R.Mikažānam,

atklātā tiesas sēdē, videokonferences režīmā, izskatīja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā par Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ izdarīja svešas mantas tīšu bojāšanu, proti, 2013.gada 18.maijā ap plkst.00.30 /pers. A/ atradās Rēzeknē, Kr.Valdemāra ielā 14, daudzdzīvokļu mājas pagalmā, kur viņam notika strīds ar pirmstiesas kriminālprocesā nenoskaidrotu personu. Šī persona strīda laikā /pers. A/ pagrūda. /pers. A/, atrodoties blakus automašīnai AUDI 100, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, kas piederēja pers. C un bija novietota stāvēšanai minētās mājas pagalmā, grūdiena rezultātā atspiedās pret šo automašīnu, lai nenokristu. Pēc tam /pers. A/, dusmu vadīts, svešas mantas bojāšanas nolūkā, vairākas reizes ar dūri iesita pa automašīnas AUDI 100, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, 1565,16 *euro* (1100 Ls) vērtībā priekšējo stiklu. /pers. A/ prettiesiskās rīcības rezultātā minētās automašīnas priekšējais stikls saplaisāja un kļuva necaurredzams, zaudējot savu lietošanas vērtību un liedzot iespēju turpmāk to izmantot pēc savas nozīmes. Tādā veidā /pers. A/ tīši sabojāja šo automašīnu, nodarot cietušajam /pers. C/ mantisku zaudējumu.

Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzēto mazāk smagu noziegumu.

Motīvu daļa

Uz tiesas sēdi neieradās cietušais pers. C par neierašanās iemesliem nepaziņoja.

Izlemjot jautājumu par iespēju skatīt krimināllietu bez cietušā piedalīšanās, tiesa atzina, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 469.panta otrās daļas noteikumiem krimināllietas iztiesāšana ir iespējama cietušā prombūtnē. Tāpat saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 351.panta 4.[1]daļas noteikumiem lietā iesniegto kompensācijas pieteikumu var izskatīt neatkarīgi no cietušā klātbūtnes.

Apsūdzētais /pers. A/ tiesas sēdē savu vainu viņam uzrādītajā apsūdzībā atzina pilnībā, nožēloja izdarīto un lūdza neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā. Apsūdzētais nožēlo, ka ir izdarījis noziedzīgo nodarījumu un norādīja, ka atrodoties apcietinājumā ir ļoti nopietni pārdomājis savu rīcību, apņemas vairāk nenonākt uz apsūdzēto sola. Apsūdzētais norādīja, ka pēc atbrīvošanās no ieslodzījuma viņam ir garantēts darbs, tāpēc viņš atlīdzinās cietušajam nodarītos zaudējumus par sabojāto automašīna stiklu un godprātīgi atstrādās noteiktos piespiedu darbus.

Valsts apsūdzības uzturētājs atzina, ka apsūdzētā lūgums par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu ir apmierināms, jo apsūdzētais atzīst savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā. Lietā savāktie pierādījumi un materiāli pierāda apsūdzētā vainīgumu Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā. Apsūdzētajam ir zināma pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas būtība un sekas.

Tiesa, pārbaudot lietā esošos materiālus, konstatē, ka apsūdzētā /pers. A/ vainīgums bez paša apsūdzētā sniegtajiem paskaidrojumiem apstiprinās ar lietā savāktajiem pierādījumiem. Lietā savāktais ziņu par faktiem kopums dod pietiekamu pamatu secinājumam, ka /pers. A/ ir izdarījis Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu. Tāpat tiesa atzīst, ka apsūdzētā darbības pirmstiesas kriminālprocesā ir pareizi kvalificētas kā svešas mantas tīša bojāšana.

Tiesa kriminālprocesa iztiesāšanas stadijā atzina, ka apsūdzētā lūgums par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu ir apmierināms un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta noteikumiem pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama, bet lietas materiāli ir pārbaudāmi tikai daļā par apsūdzētā personību raksturojošām ziņām un atbildību ietekmējošiem apstākļiem.

Ņemot vērā to, ka nepastāv strīds starp valsts apsūdzību un apsūdzēto par inkriminētās apsūdzības saturu un faktiskajiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka tiesas spriedumā nav nepieciešams veikt lietā esošo pierādījumu uzskaiti un analīzi.

Atbilstoši Krimināllikuma 46.panta noteikumiem, nosakot sodu apsūdzētajam /pers. A/, tiesa ņem vērā apsūdzētā personību, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētā atbildību ietekmējošos apstākļus.

Par apsūdzētā personu raksturojošām ziņām tiesas izmeklēšanā konstatēts, ka apsūdzētais /pers. A/ nav precēts, ieguvis 11 klašu izglītību, līdz apcietinājumam algotu darbu nestrādāja, apgādājamo nav, agrāk vairākas reizes kriminālsodīts – līdz izskatāmā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanai ir bijis sodīts ar Rēzeknes prokuratūras prokurora 2013.gada 26.februāra priekšrakstu par sodu par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā

noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar piespiedu darbu uz 40 stundām. Noteikto sodu /pers. A/ ir izcietis 2013.gada 14.maijā, bet uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi sodāmība viņam nebija dzēsta. Pēdējo reizi /pers. A/ ir sodīts ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2018.gada 29.janvāra spriedumu par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, piemērojot Krimināllikuma 51.pantu, 55.panta desmito daļu, ar brīvības atņemšanu uz 7 mēnešiem un 5 dienām un ar piespiedu darbu uz 280 stundām, spriedums stājies spēkā 2018.gada 9.februārī, pašlaik /pers. A/ izcieš viņam noteikto brīvības atņemšanas sodu.

Vērtējot /pers. A/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, smagumu un radītās sekas un apsūdzētā atbildību ietekmējošos apstākļus, tiesa konstatē šādus apstākļus:

/pers. A/ saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešās daļas noteikumiem ir izdarījis tīšu mazāk smagu noziegumu, kas vērsts pret citu personu mantiskām interesēm. Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otrās daļas noteikumiem par /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli var atzīt savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu. Tāpat tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais ir sadarbojies ar izmeklēšanu un tiesu, nav apstrīdējis lietā savāktos pierādījumus un lūdza lietu izskatīt bez pierādījumu pārbaudes, tādējādi sekmējot ātrāku krimināltiesisko attiecību noregulējumu un kriminālprocesa ekonomiskumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, jo noziedzīgās darbības /pers. A/ ir izdarījis nedzēstas sodāmības laikā pēc Rēzeknes prokuratūras prokurora 2013.gada 26.februāra priekšraksta par sodu.

Nosakot /pers. A/ piemērojamo soda veidu, tiesa ņem vērā, ka /pers. A/ ar savām noziedzīgām darbībām ir nodarījis cietušajam materiālo zaudējumu, kas nav atlīdzināts.

Izvērtējot noziedzīgā nodarījuma raksturu un bīstamību, apsūdzētā personību, tiesa nonāk pie slēdziena, ka /pers. A/ var noteikt sodu, kas nav saistīts ar brīvības atņemšanu, un ir pamats izvēlēties soda veidu no Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas sankcijā paredzētajiem alternatīvajiem soda veidiem. Ņemot vērā to, ka /pers. A/ ir darbspējīgs, invaliditātes nav, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam ir lietderīgi noteikt sodu piespiedu darbu veidā. Tiesa uzskata, ka reāla piespiedu darba izpilde pietiekamā apjomā garantēs Krimināllikuma 35.pantā paredzēto kriminālsoda piemērošanas mērķu sasniegšanu un atturēs /pers. A/ no analoģisku pārkāpumu un arī citu noziedzīgu darbību izdarīšanas, kā arī pietiekamā apjomā pildīs vispārīgās prevencijas mērķus un atturēs arī citas personas no likumā paredzēto aizliegumu neievērošanas.

Nosakot /pers. A/ soda mēru, tiesa ņem vērā konstatēto vienu atbildību mīkstinošo un vienu atbildību pastiprinošu apstākli, un atzīst, ka apsūdzētajam sods ir nosakāms virs minimālā Krimināllikuma 40.panta pirmajā daļā paredzētā soda apmēra.

/pers. A/ galīgais sods pēc spriedumu kopības ir nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas noteikumiem, pilnībā pieskaitot viņam ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2018.gada 29.janvāra spriedumu noteikto brīvības atņemšanas sodu un daļēji saskaitot noteiktos piespiedu darbus. Brīvības atņemšanas soda izciešana apsūdzētajam /pers. A/ skaitāma no šā sprieduma taisīšanas dienas un saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas un 52.panta piektās daļas noteikumiem /pers. A/ soda termiņā ir ieskaitāma izciestā brīvības atņemšanas soda daļa, atbilstoši Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2018.gada 29.janvāra spriedumā noteiktajam, t.i., soda izciešanā ir ieskaitāms aizturēšanā pavadītais laiks no 2017.gada 12.septembra līdz 2017.gada 14.septembrim, apcietinājumā pavadītais laiks no 2017.gada 22.decembra līdz 2018.gada 28.janvārim un izciestā soda daļu no 2018.gada 29.janvāra līdz 2018.gada 22.maijam. Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta 2.[1]daļas noteikumiem /pers. A/ noteiktie piespiedu darbi izpildāmi patstāvīgi pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas.

Cietušais pers. C lietā ir iesniedzis materiālā kaitējuma kompensācijas pieteikumu par 194 *euro* piedziņu no vainīgās personas. No kaitējuma kompensācijas pieteikuma secināms, ka cietušajam nodarītos materiālos zaudējumus veido sabojātā stikla vērtība 142,29 *euro* (100 Ls) un automašīnas dzinēja pārsega pārkrāsošana izdevumi 71,14 *euro* (50 Ls) apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1635.panta pirmo daļu katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums, dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot, un saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko tas ar savu darbību vai bezdarbību ir nodarījis. Apsūdzētajam ir celta apsūdzība par to, ka viņš ir tīši bojājis automašīnas vējstiklu, taču apsūdzība nav celta par automašīnas dzinēja pārsega bojāšanu.

Krimināllikuma 353.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka pienākumu samaksāt kompensāciju tiesa var uzlikt personai, kura tiek atzīta par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā. Tādējādi, ņemot vērā vispārīgos zaudējumu atlīdzināšanas noteikumus, kas noteikti Civillikuma 1635.panta pirmajā daļā, un Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punkta noteikumus, tiesa secina, ka zaudējumu atlīdzināšanas primārais pamats ir personas prettiesiska un vainojama darbība. Ņemot vērā minēto, tiesa nonāk pie slēdziena, ka no apsūdzētā /pers. A/ ir piedzenami tikai tie zaudējumi, kas ir saistīti ar apsūdzībā norādītajām darbībām, bet kaitējuma kompensācija pārējā daļā cietušajam nav nosakāma, jo šie prasījumi iziet ārpus šī kriminālprocesa robežām un apsūdzētajam apsūdzība par to nav celta. Pārējā daļā cietušajam kaitējuma kompensācija nav nosakāma, saglabājot tiesības vērties par zaudējumu piedziņu civiltiesiskā kārtībā.

Pirmstiesas kriminālprocesā apsūdzētajam /pers. A/ netika piemērots drošības līdzeklis. Ņemot vērā to, ka apsūdzētais atrodas ieslodzījuma vietā, kur izcieš brīvības atņemšanas sodu, tiesa atzīst, ka drošības līdzeklis sprieduma izpildes nodrošināšanai apsūdzētajam nav piemērojams.

Lietas materiāliem pievienotais lietiskais pierādījums – nomazgājums ar DNS paraugu, kas izņemts notikuma vietā un glabājas pie lietas materiāliem, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.punktu pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā ir iznīcināms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.punktu, 352.panta pirmo un ceturto daļu, 353.panta pirmās daļas 1.punktu un otro daļu, 499., 511., 512., 514. un 520., 527.-529.pantu, tiesa

n o s p r i e d a:

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 100 (viens simts) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas noteikumiem noteikto sodu daļēji saskaitīt ar sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2018.gada 29.janvāra spriedumu un galīgo sodu pēc spriedumu kopības /pers. A/ noteikt brīvības atņemšanu uz 7 mēnešiem un 5 dienām un

piespiedu darbu uz 310 (trīs simti desmit) stundām.

Brīvības atņemšanas sodu /pers. A/ skaitīt no 2018.gada 23.maija.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu /pers. A/ brīvības atņemšanas soda termiņā ieskaitīt īslaicīgā aizturēšanā pavadīto laiku no 2017.gada 12.septembra līdz 2017.gada 14.septembrim, apcietinājumā pavadīto laiku no 2017.gada 22.decembra līdz 2018.gada 28.janvārim un izciestā soda daļu no 2018.gada 29.janvāra līdz 2018.gada 22.maijam.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta 2.[1]daļas noteikumiem /pers. A/ noteiktie piespiedu darbi izpildāmi patstāvīgi pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas.

Apmierināt daļēji cietušā pers. C materiālā kaitējuma kompensācijas pieteikumu un piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu pers. C , personas kods /personas kods/, materiālā kaitējuma kompensāciju 142,29 (viens simts četrdesmit divi *euro* un 29 centi) *euro* apmērā. Pārējā daļā kaitējuma kompensāciju cietušajam /pers. C/ nenoteikt.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 528.panta pirmās daļas 9.punktu kaitējuma kompensācija labprātīgi nomaksājama ne vēlāk kā 30 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Dokuments par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu iesniedzams Rēzeknes tiesai.

Lietisko pierādījumu – nomazgājumu ar DNS paraugu, kas izņemts notikuma vietā un glabājas pie lietas materiāliem (aploksne ar drošības uzlīmi Nr.[A13]0037174),- pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā iznīcināt.

Spriedumu daļā par tiesas piespriesto sodu, noteikto kompensāciju vai sakarā ar tiesas pieļautiem procesuāliem pārkāpumiem 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas var pārsūdzēt vai noprotestēt apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Rēzeknes tiesā.

Pilns tiesas spriedums procesa dalībniekiem pieejams tā pasludināšanas dienā 2018.gada 23.maijā.

Tiesnesis P.Novičenoks